

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

18 d'abril del 2021

Nº 937

TESTIMONIS EN CONFI(N)AMENTS, I SEMPRE

La pau sigui amb vosaltres.
Perquè us venen al cor
aquests dubtes? Mireu-me...
Vosaltres en sou testimonis.

PREGÀRIA

"La pau sigui amb vosaltres" (Lc 24,36)

«La pau sigui amb vosaltres»
era la teva salutació
i el senyal de la teva presència
entre els deixebles bocabadats.
I la pau prenia cos, habitava els cors
i omplia l'estança,
perquè la teva paraula és viva i eficaç.
I la pau, que era el teu do,
es tornava també per a ells una tasca:
la de ser-ne testimonis
i escampar els seus efectes
d'orient fins a occident.
**Senyor Jesús, que la joia de la
Pasqua
que ara celebrem
ens ompli el cor de la teva pau serena
i s'estengui al nostre voltant.
Que la teva presència en mig nostre
posi concòrdia al nostre món en conflicte,
aporti equilibri en la nostra societat
i en les relacions amb la natura,
conscients que tots caminem junts
cap a la plenitud del Regne.**

"Església confi(N)ada" és un documental que va explicar l'experiència única de l'etapa del primer confinament, bo i fent expressiu què significava ser cristià en temps de coronavirus. Tan referia situacions excepcionals i doloroses com històries de solidaritat i d'humanitat. Tenia el propòsit de veure i comprendre una situació sense precedents i que encara ens plana.

Aquest temps litúrgic de la *Cinquantena Pasqual* ens agafa, no només amb el cansament d'un curs que s'encamina al final, sinó també amb el cansament que genera la pandèmia que estem vivint i un procés complex de vacunació. Les celebracions de la fe ens volen acompanyar a aprofundir la fe i "vivenciar" el sentit de la presència del Crist que ens en donen els Evangelis:

- en les comunitats parroquials: "on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom jo sóc allí enmig d'ells" (Mt 18,20);
- en la vida d'entrega, de caritat: "tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus petits, a mi m'ho fèieu" (Mt 25,40);
- en les celebracions eucarístiques: "l'havien reconegut en la fracció del pa" (Lc 24,35);
- escoltant la Paraula: "no teníem el cor tot ardent?" (Lc 24,32)
- en els signes dels temps i en el curs de la història: "Joestic amb vosaltres dia rere dia fins a la fi dels temps" (Mt 28,20)

La fe esperançada és un impuls de comunió fraternal per a la vida personal, relacional i ocupacional, també especialment per aquests últims mesos del curs escolar. L'experiència cristiana és lluminosa captent que val la pena, que té sentit de viure per Crist i amb Crist, en l'Església que som i fem.

A l'Evangelí d'aquest diumenge refereix que els deixebles fan el pas de la decepció a la compartició de l'esperança, acollint l'encàrrec de Jesús: "**Vosaltres en sou testimonis**" (Lc 24,48). Avui i sempre, els cristians hem de ser testimonis d'esperança serena i activament lluminosa que fonamentem en Jesucrist. En va ser un testimoni excepcional el bisbe Pere Casaldàliga:

- amb la nostra alegria relacional i pro-activa en la vida, conscients que "només aquell qui s'aventura es pot equivocar";
- amb la convicció que "'Jo sóc jo i les meves causes, i les meves causes valen més que la meva vida". Som servidors.
- amb l'esperança cristiana, manifestada en el nostre esperit pasqual agrait i testimonial: "sempre, pròxims-samaritans";
- amb el nostre dinamisme, llibertat interior i compromís, que "'No n'hi ha prou amb ser creient, també s'ha de ser creïble", i això és un fruit de la Pasqua del Senyor;
- amb la nostra fe personal i comunitària que "al final del camí em diran: 'has viscut? Has estimat?' I jo, sense dir res, obriré el cor ple de noms".

És prou clar: "Estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat". Aquesta és la garantia de la veritat del nostre testimoniatge en temps de confi(n)aments. i sempre.

► UN TEMPS DE PASQUA AMB PANDÈMIA

Estem en una situació de pandèmia i ve a tomb el llibre "El Petit Príncep", d'Antoine de Saint-Exupéry: l'essencial és invisible als ulls. posa de manifest la relació entre l'ésser humà, el seu proïme i el món que l'envolta, tot destacant l'amistat, l'estimació, la responsabilitat i, en últim terme, el sentit de la vida.

Què és l'essencial en la nostra vida? Apuntem una llarga llista de valors-virtuts: esperit de servei, imaginació, complicitat, valentia, esforç, generositat, responsabilitat, prudència, empatia, respecte, educació, constància, amabilitat, equilibri, bondat, humilitat, motivació pel coneixement, curiositat, introspecció, senzillesa...

L'essencial és invisible als ulls! Invisible als ulls perquè la seva percepció és a través del cor, a través de l'emoció que sentim, el que ens fa pessigolleig... i en aquests moments se'ns han posat en primera línia les percepcions a través del cor... i tant!

Les hem posat en primera línia quan la impotència personal ens ha fet sensibles per valorar i reconèixer als altres:

- quan compartim sense condicionants la donació gratuïta;
- quan sentim la impotència davant quelcom incontrolable que ens supera;
- quan experimentem generositat, bondat, empatia; quan hem posat al servei dels altres la creativitat, la imaginació, l'alegria, la paraula, l'enginy...

Hem posat en primera línia les percepcions a través del cor quan hem interposat la valentia per davant de la comoditat personal... Hem posat en primera línia les percepcions quan hem visionat imatges belles d'un paisatge urbà amb menys contaminació, escoltant i sentint amb sorpresa el cant dels ocells, sentint el silenci al carrer... sorpresos, sí, i fascinats pel descobriment. I ara tornem a la pregunta: *Què és l'essencial en la nostra vida?*

Vivim la vulnerabilitat del nostre sistema. Hem llegit "el nostre món està malalt"... Ara toca donar-hi resposta, resposta personal en primer terme, resposta pausada, atent a la interpel·lació que ens fa la natura, resposta valenta i que, com una taca d'oli, s'escampi.

Aquest malson es va iniciar fa un any i escaig. Ara, després de celebrar la Pasqua, hem anat a l'encontre del Crist amb l'esperança i la seguretat que amb Ell transformarem les dificultats i tribulacions en possibilitats de vida nova, ressorgirem amb més força encara.

Aquesta serà la nostra missió en el temps que s'esdevindrà, tenir cura de la nostra salut, tenir cura del proïme, tenir cura del medi com un bé preuat, un bé que ens ha estat confiat, un bé al nostre abast i que hem de llegar.

Que la pregària ens doni la força i la valentia per redreçar el camí, per no defallir, per no oblidar, per avançar amb l'esperança que l'essencial és invisible als ulls! (del *Bulletí FEAC*, adaptació)

► RAONS PER L'ESPERANÇA EN LA COVID-19

DAVID JOU és físic i poeta, i actual president de la Fundació Joan Maragall que promou el diàleg cristianisme i cultura. Ha reflexionat i fet aportacions molt interessants en aquest any que les circumstàncies agiten els esperits i ens allunyen de la serenitat anhelada. Escriu en aquests temps d'incerteses: "Convé tenir les persones afectades molt presents en el pensament, en la pregària i en les possibilitats d'ajut que estiguin a les nostres mans". A continuació referim dos poemes seus, ben escaients, per reforçar l'esperança pasqual:

ESPERANCES

En aquest any tan dur, de tant de patiment, de morts en solitud, d'atur, d'enfonsament, ens hem preguntat tant on són les esperances! Quants dolls d'ingenuïtat, de retòrica impotent! Quin gran mercat de somnis, de fràgils benaurances! Quina buidor de mots arrossegats pel vent!

En el fons què demanem, quan anhelem una esperança?

Que tot acabi bé, o que tot tingui sentit, acabi com acabi? Un optimisme indefinit, o coratge i paciència, i energia i endurança? Que el vent del món canviï i ens arribi la bonança? O sentir que dintre nostre hi ha el ressò d'un infinit que no s'apagarà ni en la més fosca malaurança?

HI HAURÀ UN DEMÀ

Hi haurà un demà malgrat tot i contra tot, hi haurà un demà. Quin goig de certesa, aquesta certesa de goig, i quina força dona per lluitar, quan el present sembla boig i el futur es veu incert, tempestuós, llunyà!

Vivim, tan sovint, a frec d'apocalipsi! Per cada amor que acaba, acaba un món, i no ho sabem -o ho sabem massa, i ens confon mirar com a final el que és eclipsi!

Hi haurà un demà, no sabem quan, no sabem quin, hi haurà un demà en sortir del laberint, un demà que ara estem fent de preguntes i d'espera, desitjant, debatent, resistint, sense brúixola ni mapa, per afany i per instint de salut, de llibertat, de futur, de primavera.

► HORA SANTA

Avui, diumenge 18, a les 17'45 h, pregària amb l'Exposició del Santíssim al Santuari del Tura.

► ESGLÉSIA DEL SAGRAT COR (CAPUTXINS)

Aquest diumenge, 18 d'abril, a les 10 h, i als Caputxins, MISSA dels grecocatòlics de ritu bizantí.

► VISITA GUIADA A SANT ESTEVE

El proper dissabte, 24 d'abril, de les 11 a les 13 h, visita guiada a la nau, capelles, presbiteri, tresor...

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Encarnació Torres Peña, als 88 anys
Paco Garrido Cabrera, als 81 anys
Rosa Jordà Serarols, als 91 anys
Mercè Mallarach Berga, als 96 anys

*Doneu-los, Senyor,
el repòs etern !*

Web: Olot.SantEsteve - | Bisbat de Girona (bisbatgirona.cat)